

Det, vi kan se, er altså, at regeringskonferencen i 1996 vil være langt bedre forberedt end den sidste regeringskonference, som endte med Maastricht-Traktaten. Derfor er det logisk at forvente, at den sidste del af forhandlingerne, altså efter regeringskonferencen er indledt, vil blive kortere end sidst.

Mon ikke vi allerede i slutningen af 1996 eller begyndelsen af 1997 vil have en ny traktat at tage stilling til? Og i den forbindelse mener vi, at hvis man skal svare på forespørgslen i dag, ja, så er forudsætningen for en åben debat, at partierne begynder at melde ud med, hvad de mener. Her tænker jeg ikke mindst på regeringspartierne. Jeg synes, man har været meget tilbageholdende.

Hr. Ove Fich har lige talt om, hvor vigtigt det er at have Østeuropa med, men hr. Ove Fich glemte at sige, hvad det konkret indebærer af ændringer i EU, f.eks. ændringer vedrørende afstemningsregler, flere kvalificerede afgørelser og de tre søjler. Er der ikke nogle problemer med, at vi har de tre søjler, hvis vi skal have udvidet EU til så stort et antal? Hvad med diskussionen om store lande kontra små lande, når vi kan forudse, at der kommer langt flere små lande ind?

Lad os få nogle socialdemokratiske bud på det konkrete i, at vi jo alle sammen ønsker, at Øst- og Centraleuropa kommer med.

I Venstre er vi ikke i tvivl om, at en succesfuld dansk deltagelse i EU's regeringskonference er betinget af, at vi afskaffer de danske undtagelser. Efter at befolkningen er blevet spurgt ved folkeafstemning, skal vi så have fjernet de fire undtagelser? For hvad skal vi med dem? Hvad er fordelene? Nu kender vi jo undtagelserne, vi har haft dem, og i 3/4 år har de været i funktion.

Jeg vil godt spørge udenrigsministeren: Kan udenrigsministeren nævne, hvilke fordele de fire danske undtagelser har indebåret for Danmark? Jeg kan ikke se fordelene, jeg kan ikke se, hvad vi skal med dem længere.

Befolkningen er heller ikke synderlig interesseret i undtagelserne. Den seneste meningsmåling fra Greens fra dagbladet Børsen viser, at kun ca. 1/5 af den danske befolkning ønsker at bevare alle fire undtagelser. Senest har vi så set fagbevægelsen med Metals formand Max Bæhring i spidsen, der nu også helt klart siger, at hvis Danmark skal have indflydelse på den kommende conference, så må vi have fjernet undtagelserne. De nye nordiske medlemslande er også forskånet for undtagelser. Vi mangler

altså kun, at regeringen tager fat på diskussionen og lader være med fortsat at lade fodnoterne være tabuemner.

I Venstre mener vi som sagt, at undtagelserne er direkte skadelige for den danske position i forhandlingerne op til 1996-konferencen.

De øvrige lande betragter os ikke længere som fuldgældigt medlem, når vi nu har valgt at sætte det ene ben uden for samarbejdet. Senest så vi det tyske CDU/CSU-udspil, som Kohl vel at mærke ikke har taget afstand fra, hvor man nu begynder at diskutere muligheden af et EU i flere hastigheder. Det er vi imod i Venstre, men på den anden side så er det jo det, der er den danske situation i øjeblikket: Vi er jo i en lavere hastighed, for vi har de fire undtagelser. Det problem vil blive større, når regeringskonferencen forhåbentlig fører til, at vi f.eks. får en fælles forsvarspolitik i EU.

Vi ønsker ikke at ende som lavhastighedsland i EU, og derfor må vi starte debatten om forbedringer, så vi kan komme af med dem i en fart.

Forudsætningerne for de danske undtagelser har også ændret sig i de to år, der er gået, siden vi her i Folketinget lagde os fast på de fire undtagelser. Det har især været tydeligt inden for det forsvarspolitiske område. Forsvarspolitikken kan reelt ikke adskilles fra sikkerhedspolitikken, det er to sider af samme sag. Det er en ejendommelighed, at vi er med i det ene og ikke i det andet.

Vi har også set, at NATO har besluttet at lade Vestunionen være NATO's europæiske søjle. Der er altså ikke længere risiko for konflikt mellem USA og Europa, når vi begynder at tage vores egen forsvarspolitik mere alvorligt. For en lille uges tid siden så vi, at USA mener det alvorligt med, at Europa skal klare problemerne selv i højere grad, da amerikanerne besluttede ikke længere at håndhæve våbenblokaden mod Jugoslavien.

En anden forudsætning, der har ændret sig vedrørende den forsvarspolitiske undtagelse, er, at de øst- og centraleuropæiske lande nu deltager. Det er jo absurd, at lande, der indtil for få år siden var Warszawapagtlande, i højere grad end Danmark er med i Europas forsvarspolitik. I dag er vi med i fjerde division. Det er absurd.

I øvrigt er det også lidt dobbeltmoralsk, som SF også har været inde på, at regeringen er med i det hele og taler og deltager i arbejdsgrupper som formand, men man ønsker ikke at tage medansvar, man ønsker ikke at deltage i beslutningerne.